

אבל בְּשֵׁהֲזַקְנִים בְּרֵאוּי, בְּחֵינֵת: זָקֵן – זֶה קָנָה חֲכָמָהּ וְכוּ'
 בַּנ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה מִתְגַּבֵּר הַתְּגַלּוֹת הַרְצוֹן, בְּבַחֲיֵנֵת (יִשְׁעִיהַ
 ט): "זָקֵן וְנִשְׂוֹא פָּנִים" – שְׁעַל יְדֵי זָקֵן שֶׁבְּקִדְשָׁה מִתְגַּבֵּר הַרְצוֹן,
 שֶׁהוּא בְּחֵינֵת נִשְׂוֹא פָּנִים, כִּי נִשְׂוֹאת פָּנִים הוּא בְּחֵינֵת רְצוֹן, כְּמוֹ
 שְׂאֵמֵר אֱלִישֶׁע לִיהוֹרָם (מְלָכִים-ב ג): "לֹאֲלִי פָּנַי יְהוֹשִׁפֵּט אֲנִי נִשְׂא אִם
 אָבִיט אֱלִיד וְאִם אֲרֵאֲךָ" – שְׂאֱלִישֶׁע לֹא הָיָה לוֹ שׁוֹם רְצוֹן לִיהוֹרָם,
 רַק עַל־יְדֵי נִשְׂוֹאת פָּנִים שֶׁל יְהוֹשִׁפֵּט, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַצָּה אֱלִיו.
 נִמְצָא שֶׁנִּשְׂוֹאת פָּנִים הוּא בְּחֵינֵת רְצוֹן, וְזֶה בְּחֵינֵת זָקֵן וְנִשְׂוֹא
 פָּנִים בַּנ"ל:

ט וְצַדִּיקָה מוֹעִיל לָזֶה, שְׁעַל יְדֵי הַצַּדִּיקָה מִתְקַנֵּין וּמַעְלִין פָּנִים
 נְפִילַת הַיָּמִים וְהַדַּעַת שֶׁל הַזְּקֵנִים מְאָרִיכֵי יָמִים,
 שְׂאִינָם בְּרֵאוּי, שְׂמוֹזָה יְנִיקַת מִצַּח הַנְּחָשׁ בַּנ"ל, בְּבַחֲיֵנֵת (קֹהֶלֶת י"א):
 "שִׁלַּח לַחֲמוֹךְ עַל פָּנַי הַיָּמִים, כִּי בָרַב הַיָּמִים תִּמְצָאֵנּוּ" – שְׂפַח
 הַצַּדִּיקָה מוֹצֵאִין בָּרַב הַיָּמִים, דְּהֵינּוּ בְּמְאָרִיכֵי יָמִים, כִּי עַל־יְדֵי
 הַצַּדִּיקָה מַעְלִין וּמִתְקַנֵּין הַפָּנִים שְׂלָהֶם בַּנ"ל. וְזֶהוּ: "שִׁלַּח לַחֲמוֹךְ עַל
 פָּנַי הַיָּמִים", הֵינּוּ שִׁתְּתֵן צַדִּיקָה, וְהַתְּתוּב מִכְּבִיטִיךָ, שֶׁתִּהְיֶהפֶסֶד
 שְׂאֵתָה מִפְּסִיד מְמוֹנָךְ, שְׂפּוֹרֶת לַצַּדִּיקָה תִּרְוִיחַ וְתִמְצָאֵנּוּ בָּרַב
 הַיָּמִים, בְּמְאָרִיכֵי יָמִים בַּנ"ל, כִּי עַל־יְדֵי הַצַּדִּיקָה מַעְלִין פָּנִים נְפִילַת
 הַדַּעַת שֶׁל הַמְּאָרִיכֵי יָמִים, שְׂמוֹזָה הוּא יְנִיקַת מִצַּח הַנְּחָשׁ בַּנ"ל,
 וּמוֹצֵאִין כָּל הַיְנִיקָה וְהַחֵיווֹת שֶׁל מִצַּח הַנְּחָשׁ, חֲכָמַת הַטָּבֵעַ,
 וּמִתְגַּבֵּר בְּחֵינֵת מִצַּח הַרְצוֹן. כִּי עֶקֶר עֲבוּדַת הַצַּדִּיקָה הִיא
 בְּבַחֲיֵנֵת: וְאֵת הָעֲרֵבִים צוּיֵתִי וְכוּ' בַּנ"ל, דְּהֵינּוּ מַה שְׂצָרִיכִים
 בְּהַתְּחִלָּה לְשִׁבֵּר הָאֲכֹזְרִיּוֹת לְהַפְּכוֹ לְרַחֲמָנוּת, וּמִזֶּה בְּעֶצְמוֹ
 מִתְגַּבֵּר בְּחֵינֵת הַרְצוֹן, 'כִּי מִנָּה וְכִי אָבִא לִיזִיל בֵּה נִרְגָּא' (סִנְהֶדְרִין
 ל"ט), מֵאַחַר שֶׁמִּתְגַּבֵּר וּמְהַפֵּךְ אֲכֹזְרִיּוֹת שֶׁבְּטַבְּעוֹ לְרַחֲמָנוּת, עַל־

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *

יְדִיָּה נְתַהֲפֵךְ הֶרְגֵז לְרִצּוֹן.

וְאָזִי כְּשֶׁנִּכְנַע מִצַּח הַנְּחָשׁ וְנִתְגַּלְהַה בְּחִינַת מִצַּח הֶרְצוֹן, אָזִי נִכְנָעִים וְנוֹפְלִים קוֹל הַחַיּוֹת רְעוּת, וְנִשְׁמַע קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁהוּא הַתְּגַלּוּת הֶרְצוֹן כִּנ"ל. וְאָזִי כְּשֶׁנִּתְגַּלְהַה הֶרְצוֹן, נַעֲשֶׂה יִרְאָה כִּנ"ל. וְעַל־יְדֵי הִירְאָה יְכוּלִין לְקַבֵּל הַחֶסֶד כִּנ"ל. וְכִשְׁשׁוֹפֵעַ הַחֶסֶד, אָזִי אֵין צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק וּמְלָאכָה כִּנ"ל, כִּי אָזִי נִתְקַיֵּם: "וְעָמְדוּ זָרִים וְרַעוּ צֵאֲנֶכֶם וְכוּ' וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי ה' תִּקְרְאוּ" וְכוּ', כִּנ"ל. וְכֵן נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה כִּנ"ל. נִמְצָא שֶׁתּוֹעֵלַת הַצְּדָקָה גְּדוֹל מְאֹד:

י וְעַל־כֵּן בְּשָׂרָצָה יַעֲקֹב לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בְּעָשׂוֹ, אָמַר: "וְלִקְחֶתָּ מִנְּחֹתַי מִיָּדַי, כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי פְּנֵיךָ בְּרִאֵת פְּנֵי אֱלֹקִים וְתִרְצַנִּי" (בְּרִאשִׁית ל"ג). כִּי גַם מֵה שְׁנוֹתֵינוּן לְעַכְשָׁנוֹ, הוּא גַם־כֵּן בְּחִינַת צְדָקָה, כִּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנֶם לְבִרְכָה (בְּבֵא־בְתָרָא ט): "וְנוֹגְשִׁיךָ צְדָקָה, וְעַל־יְדֵי צְדָקָה נַעֲשֶׂה רִצּוֹן כִּנ"ל. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר לוֹ: "וְלִקְחֶתָּ מִנְּחֹתַי מִיָּדַי", הֵינּוּ צְדָקָה, בְּחִינַת (מְלָאכֵי א): "מִגִּישֵׁי מִנְּחָה בַצְּדָקָה". "כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי פְּנֵיךָ בְּרִאֵת פְּנֵי אֱלֹקִים", הֵינּוּ כִּמוֹ רִאֵת פְּנֵי אֱלֹקִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת (דְּבָרִים ט"ז): "שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי ה'", דְּהֵינּוּ יָמִים טוֹבִים, שֶׁעַל יָדָם נִתְגַּלְהַה הֶרְצוֹן, (וְעַקֵּר הַתְּגַלּוּת הֶרְצוֹן עַל־יְדֵי יָמִים טוֹבִים הוּא עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה כִּנ"ל), כִּמוֹ־כֵן יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ רִצּוֹן עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה, וְזֶהוּ: "וְתִרְצַנִּי כִנ"ל. (כִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְּנַחָה וְהַצְּדָקָה שֶׁנִּתְּנָה לַעֲשׂוֹ הִיא בְּחִינַת צְדָקָה מְאֹשׁ, בְּחִינַת: "וְנוֹגְשִׁיךָ צְדָקָה", נִמְצָא שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְגַּלְהַה הֶרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא נִתְגַּלְהַה עַל־יְדֵי צְדָקָה כִּנ"ל, וּמִשָּׁם נִשְׁתַּלְּשֵׁל הֶרְצוֹן לְמַטָּה וְנַעֲשֶׂה רִצּוֹן גַּם בְּעָשׂוֹ):

יא וְזֶה בְּחִינַת מַלְחָמַת דָּוִד וְגִלְיָת (שְׁמוּאֵל א' י"ז), בִּי גִלְיָת הָיָה רוּצָה לְהִרְאוֹת בְּחֻמָּתָהּ, שֶׁהִכֵּל עַל פִּי הַטָּבַע, בִּי הָיָה יוֹנֵק מִמִּצַּח הַנְּחָשׁ, בְּבַחֲיִנַת: "וּמִצַּחַת נְחָשֶׁת עַל רִגְלָיו", שֶׁתִּלְהַ כָּל הַסְּבוֹת בְּחִיּוֹב הַטָּבַע, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחָשׁ כַּנֶּ"ל. וְעַל כֵּן "חֵרֶף מַעֲרֻכּוֹת אֱלֹקִים חַיִּים" (שָׁם), בִּי הָיָה רוּצָה לְהִרְאוֹת, שֶׁהִכֵּל עַל-יָדֵי מַעֲרֻכַת הַשָּׁמַיִם כְּפִי חִיּוֹב הַטָּבַע, חֵם וְשָׁלוֹם:

וְדָוִד הָיָה אִישׁ חַיִל (שְׁמוּאֵל א' ט"ז). וְעָמַד בְּנִגְדּוֹ וְאָמַר, שֶׁכִּכֵּר הָיָה לוֹ מַעֲשֵׂה כְּזוֹ: **וּבֵא הָאָרִי וְהִדּוּב** – דְּהִינּוּ חַיּוֹת רְעוֹת הַנֶּ"ל הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים, שֶׁהֵם חֻכְמֵי הַטָּבַע כַּנֶּ"ל. **וְנָשָׂא זֶה מִהָעֵדֶר** – הִינּוּ מִהָעֵדֶר הַגָּמוּר, שֶׁנָּשָׂא וְסִלַּק זֹאת מִהָעֵדֶר הַגָּמוּר, דְּהִינּוּ שֶׁכִּפֵּר בָּזֶה, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרָא הַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ אַחֵר הָעֵדֶר הַגָּמוּר, רַק שֶׁהִכֵּל עַל פִּי חִיּוֹב הַטָּבַע, חֵם וְשָׁלוֹם. **וַיִּצְאָתִי אַחֲרָיו וְהִכְתִּיו** – הִינּוּ שֶׁהִיטִי מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְהִכְנַעְתִּי וְהִשְׁפַּלְתִּי אוֹתוֹ. **וַיָּקָם עָלַי** – הִינּוּ שֶׁאַחֵר כִּף הַתְּגַבֵּר עוֹד בְּנִגְדֵי. **וְהִחֲזַקְתִּי בְּזַקְנִי** – הִינּוּ שֶׁהִכְנַתִּי, שֶׁכֹּל כַּחוֹ וַיִּנְקַתּוּ עַל-יָדֵי מִצַּח הַנְּחָשׁ, שִׁיּוֹנֵק מִזַּקְנֵי הַדּוֹר שֶׁאֵינָם כְּרֵאוּי כַּנֶּ"ל, וְעַל כֵּן הִחֲזַקְתִּי בְּזַקְנִי, שֶׁהִחֲזַקְתִּי וְתַפְסֵתִי שָׁם בְּשֵׁרֶשׁ יִנְקַתּוּ בְּזַקְנֵי הַדּוֹר. **וְהִכְתִּיו וְהִמִּיתִיו** – שֶׁהִכְנַעְתִּי וְהִשְׁפַּלְתִּי אֶת חֻכְמֵי הַטָּבַע, חַיּוֹת רְעוֹת, עַל-יָדֵי שֶׁהִחֲזַקְתִּי בְּזַקְנִי, בְּשֵׁרֶשׁ יִנְקַתָּם כַּנֶּ"ל. וְעַל כֵּן: **וְהָיָה הַפְּלִשְׁתִּי כְּאַחַד מֵהֵם** – כִּי הוּא גַם כֵּן בְּחִינַת זוֹ מִפְּשֵׁי, שֶׁכֹּל כַּחוֹ מִמִּצַּח הַנְּחָשׁ, בְּחִינַת: "וּמִצַּחַת נְחָשֶׁת" וְכוּ' כַּנֶּ"ל, וְעַל כֵּן גַּם הוּא כְּמוֹתָם, וְאוּכַל לְהַכְנִיעוֹ וְלַהֲפִילוֹ. **וְזֶה שְׁכַתּוֹב (שָׁם): וְהַטָּבַע הָאֶבֶן בְּמִצַּחוֹ** – הִינּוּ בְּמִצַּח הַנְּחָשׁ, שֶׁהַכְנִיעוֹ עַל-יָדֵי בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י"א): **"אֶבֶן שְׁלֹמֹה רִצּוֹנוֹ"** בְּחִינַת רִצּוֹן כַּנֶּ"ל. **וְזֶה בְּחִינַת שֶׁהִזְהִיר יֵשִׁי אֶת דָּוִד בְּלָכְתּוֹ לְשָׁם: "וְאֵת עַרְבָתָם תִּקַּח"** זֶה בְּחִינַת עוֹרֵב בְּחִינַת צְדָקָה.

* * * * *
 ל'נב * * * * * צַדִּיק צַדִּיק מְקַדֵּשׁ שִׁדְדוֹ וְצַדִּיק מְסַפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְפָנֶיךָ * * * * *
 * * * * * חֲזַק נְתַן וְלֹא יַעֲבוֹר יָצָא לְאוֹר עַיִן הַדְּבָרָה "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת * * * * *

בִּי עֶקֶר עֲבוֹדַת הַצְּדָקָה - בְּבַחֲנֵינָת עוֹרֵב, בְּחֵינָת: "וְאֵת הָעוֹרְבִים צְוִיתִי" וְכוּ' כַּנ"ל, בִּי עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה הוּא מוֹצִיא הַחַיִּוֹת לְשָׁל מִצַּח הַנְּחָשׁ, שְׂיֻנְק מִזֻּקְנֵי הַדּוֹר כַּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּפֵי מַזְהָרֵי הַיּוֹמֵי:

ו עַל־יְדֵי שְׁנַתְנֻלָּה שֶׁהִפֵּל מִתְנַהֵג בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְאִין שׁוּם חַיִּוֵב הַטָּבֵעַ כָּלֵל עַל־יְדֵי־זוֹה נַעֲשֶׂה יִרְאֶה, בִּי אִזּוּ יוֹדְעִים שְׂיִישׁ שְׂכָר וְעֲנָשׁ וְשִׁיף לְהַתִּירָא מִפְּנֵי יִתְבָּרַךְ. אֲבָל בְּשִׁנּוּפְלִין לְכַפִּירָה בְּאֵלּוֹ הִפֵּל מִתְנַהֵג עַל־פִּי הַטָּבֵעַ אִין שְׂיִיף יִרְאֶה חָם וְשָׁלוֹם. (אָמַר הַמַּעֲתִיק עִין אִיִּיב ט"ו ד שְׂאֵמַר אֵלִיפוֹ לְאִיִּיב שְׂתַלָּה חֵפֵל בְּמַעֲרַכַת הַשְּׂמִימִם אַף אַתָּה תִּפְרַר יִרְאֶה):

ז הַתְנַלּוֹת הַרָצוֹן הַנ"ל הוּא עַל־יְדֵי תִימִים טוֹבִים. בִּי כָּל יוֹם־טוֹב קִדְשׁ קוֹרָא וּמְכַרִּיז וּמְגַלָּה אֵת הַרָצוֹן שֶׁהִפֵּל מִתְנַהֵג רַק בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְאִין שׁוּם חַיִּוֵב הַטָּבֵעַ כָּלֵל. בִּי בְּכָל יוֹם־טוֹב וְיוֹם־טוֹב עֲשֶׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ אוֹתוֹת נוֹרְאוֹת שֶׁהֵם הַפֶּךָ הַטָּבֵעַ, בְּפִסְחָ יְצִיאַת מִצְרַיִם שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּאוֹתוֹת נוֹרְאוֹת, בְּשָׁבוּעוֹת מִתַּן תּוֹרָה שְׁנַתַּן אֵת הַתּוֹרָה בְּאוֹתוֹת נוֹרְאוֹת, בְּסִפּוֹת הַקָּף עֲנִי כְבוֹד, שְׁעַל־יְדֵי כָּל אֵלּוֹ הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים הַנּוֹרְאִים שֶׁעֲשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל הַשָּׁלֵשׁ רִגְלִים נִתְנַלָּה שֶׁהִפֵּל מִתְנַהֵג רַק בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד וְאִין שׁוּם חַיִּוֵב הַטָּבֵעַ כָּלֵל. אִיךְ צְרִיכִין לְהַטּוֹת אָזְנוֹ וּלְבוֹ הַיֵּטֵב לְשִׁמְעַ קוֹל הַקְּרִיאָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת וְעַל־יְדֵי־זוֹה זוֹכָה לְשִׁמְחַת יוֹם־טוֹב, בִּי כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שְׁזוֹכָה לְשִׁמְעַ בְּלְבוֹ קוֹל הַקְּרִיאָה הַנ"ל שֶׁל יוֹם־טוֹב שֶׁהִפֵּל מִתְנַהֵג בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד בִּין זוֹכָה לְשִׁמְחַת יוֹם־טוֹב:

סֵדֶר יְמֵי מַזְהָרֵי תְּהִיִּימֵי:

פג וְהִנֵּה בְּכָל הַשָּׁנָה הַזֹּאת מְכָל רַבּוּי הַדְּבָרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרְאִים

שְׁדַבְרָתִי עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, בְּתַחֲלָה לֹא רָאִיתִי פְּעֻלָּה בְּרַב הַשָּׁנָה, אֲךָ בְּאַמְצַע הַקִּיץ נִתְעוֹרֵר אֶחָד שֶׁהָיָה רַב דְּבָרֵי בַשָּׁנָה הַזֹּאת עִמּוֹ בְּיוֹתֵר, וְהָיִיתִי מוֹכִיחַ אוֹתוֹ הַרְבֵּה מְאֹד עַל הַתְּמִדַּת הַלְמוּד בִּי הָיָה מִמְּבַחְרֵי בְּנֵי הַנְּעוּרִים וּמְפֹלֵא בַלְמוּד וְהַעוֹלָם הַחֲזִיקוּ אוֹתוֹ שְׁמַתְמִיד בַּלְמוּדוֹ אֲבָל אֲנִי הַשֹּׁנֵחֲתִי בּוֹ וְרָאִיתִי שְׂאִינוֹ לִוְמֵד כָּלֵל וְהוֹכַחְתִּי אוֹתוֹ עַל זֶה וְהוֹדָה לְדְבָרֵי וְהָיָה מִשְׁתַּוְּקָק מְאֹד שְׂאֵכְנִים אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הַתְּמִדַּת הַלְמוּד אֲבָל יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו וְהָיָה קָשָׁה לְהַרְגִּילוֹ בְּהַתְּמִדָּה אֲבָל סִפְרָתִי לוֹ עֵצִים נוֹרְאוֹת גְּדֻלַּת רַבְּנוֹ זְכוֹרָנוֹ לְבִרְכָּה אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי וְאִיךְ הַכְּנִים אוֹתִי לְהַתְּמִיד בַּלְמוּד בְּכַמְּהָ דְרָכִים נִפְלְאִים וְסִפְרָתִי לוֹ מֵאֲשֶׁר עָבַר עָלַי בְּזֶה אֲצַלּוֹ זְכוֹרָנוֹ לְבִרְכָּה וְאֵף עַל פִּי כֵּן לֹא פְּעַלְתִּי אֲצַלּוֹ כָּל יָמוֹת הַחַרֵף כִּי־אִם מְעַט שֶׁהִתְחִיל לְלַמֵּד יוֹתֵר מִבְּתַחֲלָה אֲבָל לֹא בְּרִצּוֹנִי כְּרָאוּי בְּאַמְתָּ אֲבָל מִרְבוּי אֲמַתַּת הַדְּבֻרִים חַמּוּם בְּגַחְלֵי אֵשׁ שֶׁסִּפְרָתִי לוֹ מִמְּנוֹ זְכוֹרָנוֹ לְבִרְכָּה הִבְעִירוּ בּוֹ, עַד שֶׁבְּאַמְצַע הַקִּיץ נִתְעוֹרֵר לְבוֹ וְהִתְחִיל לְהַתְּמִיד בַּלְמוּדוֹ בְּהַתְּמִדָּה גְּדוּלָּה וְנִפְלְאוּהָ וְהָיָה מִתְּמִיד גְּדוֹל שֵׁשׁ שָׁנִים רִצּוּפִים וְגָמַר בָּהֶם כָּל הָאֲרֻבְעָה פּוֹסְקִים הַגְּדוּלִּים וּבְתוֹךְ כֶּף נִשְׁתַּנָּה לְמוֹכָה גַּם בְּשֶׂאֵר דְּבָרִים, גַּם שְׂאֵרֵי אֲנָשִׁים נִתְקַרְבוּ מְעַט מְעַט וְהִתְחִילוּ לְהַתְּעוֹרֵר לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנָה וְנִסְעוּ עַל צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שָׁלוֹ לְאוּמִיּוֹן וְכֵן עֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְעַט מְעַט בְּכָל עֵת:

וְנִמְשַׁךְ כֶּף שְׁתֵּי שָׁנִים שְׁלֹא הָיָה לִי דִירָה שְׁלֵי מְלַבֵּד הַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁהוּא בֵּין הַכָּל שְׁלֹשׁ שָׁנִים מִיּוֹם הַסְּתַלְקוֹתָיו וְאֵף עַל פִּי כֵּן הִתְחִילוּ אֵיזָה מְעַט אֲנָשִׁים לְהַתְּעוֹרֵר מִשְׁנַתֶּם וְנִשְׁתַּנּוּ לְמוֹכָה בְּרַב הַדְּבָרִים וּמִחֲמַת זֶה נִתְקַשְּׁרוּ בִּי בְּאַהֲבָה רַבָּה בְּאַמְתָּ וְכָל מַה שֶׁנִּתְקַרַּב יוֹתֵר אֵיזָה נֶפֶשׁ וְרָאִיתִי שֶׁנִּעְשָׂה רֶשֶׁם אֲצַלּוֹ עַל יְדֵי דְבָרֵי

**עם בן רבי יעקב יוסף הנ"ל ויש בזה הרבה לספר אך אין הזמן
מספיק:**

סדר לקדושי עצות היזמי:

מ המתקרבם לצדיקי אמת יש בהם ארבעה בחינות שחשבו
 רבותינו ז"ל לענין ארבעה שנכנסו לפרדם. כי יש מי שמקבל
 דרך ישרה מהרב ונעשה איש כשר עד סופו, וזה בחינת נכנס
 בשלום ויצא בשלום. ויש בחינת הציץ ונפגע, הציץ ומת. דהינו
 שנתלהב יותר מדי יותר מהמדה ועל ידי זה יכול למות או לצאת
 מדעתו. אך גם עליהם נאמר צדיקים ילכו בם. אבל יש מי שפורש
 לגמרי ומתרחק מן הצדיק ונעשה מתנגד ולץ, וזה בחינת אחר
 שקצין בנטיעות. כי הצדיק והרב שבדור צריך שיהיה לו שני
 הכחות שיש להתורה סם חיים וסם מות, באפן שיהיה אפשר
 להתקרב אליו לקבל פרצונו, צדיקים ילכו בם ופושעים יבשלו.
 אם הוא חפץ באמת יזכה לקבל מהרב דרך ישרה ועצות טובות
 לשוב להשם יתברך. ואם לאו, והוא בא בעקמימיות ומינא יש
 בלבו, ויכל גם בן למצא בהרב מה שהוא רוצה, דהינו שימצא
 בו דבר שייכפר בכל ויתרחק לגמרי, וזה בחינת ופושעים יבשלו
 בם רחמנא לצלן (שם).

מה עלידי הצדיקים ועל ידי התורה יזכה לאהב אותו יתברך בכל
 מקום הן בטיבו הן בעקו, ויהיה לו שלום במדותיו הינו שלא יהיה
 מחולק במדותיו ובמאורעותיו שלא יהא לו חלוק, בין בטיבו בין
 בעקו. תמיד ימצא בו השם יתברך וכן יהיה לו אהבה ושלום עם
 חבריו ועם כל ישראל (שם לג).

מנ הצדיק האמת הוא הנקדה הכללית של כל ישראל. על בן
 העקר הוא התקשרות לצדיקים ולדבר עמם ביראת שמים והם

ונשבע לו בשבועות שיהיה לו עבד עולם גם פשיבואו לישוב, והוא יתן לו לחם דתינו, שיאכלו יחד מן השק עד שיכלה הלחם. והלכו יחד אחרי האדם היער הנ"ל וזה העבד הולך אחריו (תינו זה האדם של הפוסם שנמכר לעבד להאדם של הבהמות, הלך אחריו אחרי האדם של הבהמות ושיניהם הלכו אחרי אדם היער) ועל ידי זה הקל עליו קצת פשהיה צריך להגביה אינה דבר או אינה ענין אחר היה מצוה על עבדו (תינו על זה האדם של הפוסם שנמכר לו לעבד) שיגביה לו ושיעשה לו חפצו והלכו יחד אחרי אדם היער הנ"ל ובאו למקום שהיו שם נחשים ועקרבים ונתפחד מאד ומחמת הפחד שאל את האדם היער: איך נעבר כאן?! השיב לו הלא גם זה יפלא (אלא מאי) איך תפנס ותבוא לביתי?! והראהו את ביתו שעומד באויר ואיך תכנס בביתי?! והלכו עם האדם היער הנ"ל, והעביר אותם בשלום והכניסם לביתו והאכילם והשקם והלך לו.

סדר שלחן ערוך ה'פ"ג:

(יז) מכנים אדם מלא קופתו עפר לבית בסתם ועושה בו כל צרכו (ועיין לעיל סימן ש"ח סעיף ל"ח) ולא אמרינן שהוא בטל אגב קרקע הבית והוא שייחד לו קרן זוית דכיון שלא שטחו מוכחא מילתא דלצרכו בעי ליה ואם הוא עפר תיחוח מותר לכסות בו: (יח) כוי (פוי בריה שנולדה מתיש וצבי) אין שוחטין אותו ביום טוב ואם שחטו אין מכסין את דמו אפילו יש לו עפר מוכן מפני שהרואה יאמר ודאי היה הוא דאם לא כן לא היו מטריחין לכסות דמו ביום טוב ויבא להתיר חלבו ולערב אם רשומו ניכר יכסנו: הגה ודוקא ששחטו בקרן זוית וכהאי גוונא אבל אם שחטו באמצעית החצר אפילו דם בהמה יכול לכסות אם יש לו עפר מוכן דהוה ליה כגרף של רעי וצריך לכסות שלא יתלכלכו כליו בחצר (הגהות אלפסי פרק קמא דביצה): (יט) שחט בהמה וחיה

בכהאי גוונא אסור (הגהות אשירי פרק אין צדין): (ב) אסור לשקול בשר אפילו בביתו לידע כמה יבשל ואפילו ליתנו בכף מאזנים לשמרו מן העכברים אסור אם הוא תלוי במקום שרגילים לשקול בה ואפילו לשקול מנה כנגד מנה אסור ומותר לשקול בידו שלוקח החתיכה בידו ומשער כמה יש בה וטבח אומן אפילו זה אסור אבל אם הוא יודע לכוין דרך חתיכתו לחתך ליטרא או חצי ליטרא חותך כדרכו ואינו חושש: (ג) אין נוקבין נקב בבשר בסכין לתלותו בו אבל ביד מותר ואם לעשות בו סימן מותר אפילו בסכין: (ד) מולגין הראש והרגלים ומהבהבין אותם באור אבל אין מופלין אותם במיד ולא בחרסית ולא באדמה דמתחזי כעיבוד ואין גוזזין אותם במספרים שנראה כעושה לצורך השיער:

סדר לקיטת תפילות הימים:

קבחה: וזבנו ברחמיך הרבים, לשמע קול שופר בראש השנה מתקע הגון וכשר ונזפה לקים מצות שמיעת קול שופר בראש השנה בשלמות בקדשה ובטהרה גדולה, בחדוה ובשמחה רבה ועצומה, באימה ביראה ובאהבה גדולה ותעזרנו שנזפה לתקן כל התקונים הקדושים שצריכין לתקן על ידי קול התקיעה והשברים והתרועה ובזכות התקיעה הקדושה נזפה להמשיך עלינו קדשת החכמה והתבונה והדעת, ונזפה לצחצח נשמותינו בשבע הצחצחות העליונות הקדושות ובזכות התרועה הקדושה תזכנו להמשיך עלינו קדשת "מושה היתה רועה", שהיא הרועה ישראל האמתית, ונזפה בזכותו וכחו וקדשותו לקדשת הברית באמת ובזכות השברים הקדושים נזפה לחלומות צודקים ואמתיים לחלום על ידי מלאך הקדוש, ותשמרנו ותצילנו על ידי זה מפגם הברית וממקרה לילה בכל הפחינות ונזפה על ידי זה לתקון המשפט,

חֲסִידֵינוּ מְבַרְכִים אֶת הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעוֹדֵם לְעַד עֲדָתָא עָלְמָא דְבְרַתְנָא וְעוֹדֵם לְעַד עֲדָתָא עָלְמָא דְבְרַתְנָא
לְקַבֵּל מִלְּפָנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעוֹדֵם לְעַד עֲדָתָא עָלְמָא דְבְרַתְנָא וְעוֹדֵם לְעַד עֲדָתָא עָלְמָא דְבְרַתְנָא
חֲסִידֵינוּ מְבַרְכִים אֶת הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעוֹדֵם לְעַד עֲדָתָא עָלְמָא דְבְרַתְנָא וְעוֹדֵם לְעַד עֲדָתָא עָלְמָא דְבְרַתְנָא
חֲסִידֵינוּ מְבַרְכִים אֶת הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעוֹדֵם לְעַד עֲדָתָא עָלְמָא דְבְרַתְנָא וְעוֹדֵם לְעַד עֲדָתָא עָלְמָא דְבְרַתְנָא

יְחַטָּא", על כן הקדמת תְּרוּפָה וצָרִי לְמַכּוֹתֵינוּ, וּמֵרֵאשִׁית כּוֹזֵאת הוֹדַעְתָּ וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גְּלִיתָ וְנִתַּתְּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה, עֲשֶׂרָה יָמִים הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ מֵרֵאשִׁי הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהֵם עֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם יִהְיֶה לָנוּ כַּח בְּיוֹתֵר לָשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּלְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה בְּלָה:

קְלָג: על כן זָכְנוּ נָא חֲנּוּנוּ נָא, לְבַל נֶאֱבֹד חַם וְשְׁלוֹם מִתְּנָה מִזְבָּח הַזֹּאת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מִתְּגַבֵּר עָלֵינוּ הַבַּעַל דְּדָבָר גַּם בְּעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה, עַד אֲשֶׁר חָלְפוּ וְעָבְרוּ אֲצִלְנוּ כַּמָּה שָׁנִים בְּלֵי תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲפִלוּ בְּעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה, אַף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים כַּמָּה וְכַמָּה פְּגָמִים פְּגָמָנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה בְּעֲצָמָן, וּבְכָל הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים, בְּרֵאשִׁי הַשָּׁנָה וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים וּבְסִפּוֹת וּבְשִׁמּוּנֵי עֲצַרְתָּ וּבְשִׁמְחַת תּוֹרָה כִּי גַם יָמִים הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ לֹא זָכִינוּ עֲדִין לְשִׁמְרָם כְּרְאוּי בְּלֵי פָגָם, וּפְגָמָנוּ גַּם בָּהֶם הִרְבֵּה מְאֹד בְּמַחֲשָׁבַת דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד, בְּאִנְס וּבְכָצוֹן וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעוּק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ, "גְּדוּל עוֹנֵי מִנְשׂוֹא, עֲצֻמוּ חַטָּאֵי מִסְפָּר", לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ "אִז אֲבִדְתִּי בְּעֵנִי":